ANUL XI.— Nr. 2992. 10 Bani exemplarul (30 bani un nr. vechiu) SAMBATA, 15 (27) AUGUST 1887.

ROMANIA LIBERA

APARE IN TOATE ZILELE

ABONAMENTELE:
In Capitală: Pentru 1 an 30 lei; 6 luni 15 lei; 3 luni 8 lei.
In Districte: » 1 an 36 lei; 6 luni 18 lei; 3 luni 10 lei.
In Străinătate: » 1 an 48 lei; 6 luni 24 lei; 9 luni 12 lei.

Director: D. AUG. LAURIAN

Pentru Abonamente, Anunciuri și Reclame a se adresa:
In Romania: La administrațiune, Pasagiul Român, Nr. 3 bis, București; și la corespondenții ziarului din județe.
In Hamburg: La *Adolf Steiner*, Gänsemarkt, 58, Biuroul central de anunciuri pentru Germania.
Pentru Francia, Anglia, Austro-Ungaria și Italia: Se va adresa la AGENCE LIBRE, Paris, 50, rue de Notre-Dame-des-Victoires (place de la Bourse).

ANUNCIURILE:
Linia mică pe pagina IV . . . . . 30 bani.
Reclame pe pagina II-a 5 lei. — Reclame pe pagina III-a 2 lei.
Scrisorile nefrancate se refusă. — Articolii nepublicați nu se înapoiază.
Pentru înserții și reclame, redacțiunea nu este responsabilă.

SCIRI TELEGRAFICE

DIN ZIARELE STREINE.

Sofia, 22 August.

Două-sprezece deputațiuni ale triburilor albanezo-macedonene a sosit aici spre a transmite prințului expresiunea devotamentului lor.

Diseară va fi la palat un prânz de gală de 22 tacâmuri și mâine o mare revistă militară a garnizoanei din Sofia.

Berlin, 23 August.

Doctorul Mackenzie, într'o scrisoare de la 18 c. către princesa imperială a declarat, că în urma recentei examinări este ferm convins că boala de gât a prințului imperial e nepericuloasă și asigură că se poate spera restabilirea sa deplină într'un timp cât mai apropiat.

Berlin, 23 August.

Din sorginte destul de bună se aude, că știrea despre asasinarea lui Stanley e menținută de consulul francez din Zanzibar.

Sofia, 22 August.

In timpul convoiului cu torțe reprezentantul municipalității a ținut un discurs către prințul zicând, că poporul speră să'l poată saluta odată ca Țar al Bulgariei unite, în modul cum a salutat pe vechi Țari. Prințul nu va regreta că și consacră viața cauzei nefericiților Bulgari, a căror libertate și independință e amenințată acuma. Bulgarii totdeauna își vor jertfi sângele și viața pentru aceasta.

Prințul a răspuns, că mulțumește pentru sentimentele frumoase exprimate și a strigat: «Trăiască Bulgaria».

Sofia, 23 August.

Din partea autentică se comunică următoarele: Situația politică e serioasă, ce e drept, dar e speranță de aplanare. E adevărat, că Germania și Franța au pus să se declare ministrului Nacevici, că întrerup ori ce raporturi oficiale și oficioase cu Bulgaria; dar ambele Puteri au luat măsuri de atunci să rezolve aici afaceri de o importanță deosebită. Cele-l'alte Puteri nu întrețin nici ele raporturi oficiale cu guvernul bulgar. Cu toate astea atitudinea lor a devenit mai simpatică pentru Bulgaria de când cu purtarea bruscă a Rusiei, Franței și Germaniei. Hotărîrea situațiunei este în Constantinopol, și Rusia cu Franța și, în urma unei împăcări, facută cum se pare în timpul din urmă cu Rusia, și Germania îndeamnă pe Poartă să trimeată la Sofia pe Artin-Efendi ca un fel de comisar estraordinar cu împuterniciri de la Sultanul. Austria. Anglia și Italia lucrează în sens opus și una din aceste Puteri a declarat Sultanului, că dacă arcul se va încorda prea tare, situația se va complica foarte mult.

Până acum Poarta nu s'a decis la nimic. Intre Sofia și Constantinopol a fost și un schimb direct de depeși din cauza misiunei lui Artin. Cei de aici sunt hotăriți la orice și privesc cu curaj în fața pericolului. Ei par a voi să apere cu toată energia dreptul de autonomie al Bulgariei. Prințul a conferit ieri cu Nacevici asupra situațiunei exterioare.

Constantinopol, 22 August.

Se confirmă că guvernul rus, prin mijlocirea ambasadorului turc Șakir-pașa, a recomandat Sultanului să se decidă pentru o ocupațiune mixtă a Bulgariei și Rumeliei orientale și anume ocupațiunea s'ar face așa, că trupele rusești ar intra în Bulgaria, iar cele turcești în Rumelia orientală. După terminarea acestei ocupațiuni militare comisarul Porții ar avea să se ducă la Sofia, să formeze un nou guvern bulgar, readucând raporturile politice ale principatului pe bazele create de tractatul din Berlin. Poarta e cu totul contra acestor propuneri, dar cu toate astea negocierile continuă în această direcție. Din parte rusească se fac încercări de a influența direct asupra Sultanului, deoarece marele vizir se teme de ori-ce demers militar în această cauză și în genere nu vrea să ia nici o decisiune până ce nu se va fi dat răspunsul tuturor Puterilor la ultima Notă circulară turcească.

Petersburg, 23 August.

Mai toate foile de aici cer demersuri energice din partea Rusiei și a Europei spre a depărta din țară pe noul prinț bulgar. *Petersburgskia Wiedomosti* scrie între altele:

Protestul Rusiei, chiar daca ar adera la el și celelalte Puteri, n'ar folosi nimic, căci prințul de Coburg se așteaptă la proteste și, spre a înlătura pe cine-va care a uzurpat puterea și se reazemă pe violență, trebue de-asemenea să se uzeze de violență. *Swiet* propune proclamarea independenței bulgare și o uniune personală ruso-bulgară. Cât timp Bulgaria nu va merge cu Rusia, se vor găsi intriganți cari o vor conduce contra Rusiei.

SERVICIUL TELEGRAFIC
AL «ROMANIEI LIBERE»

Viena, 25 August.

Neue Freie Presse **primește de la corespondentul său din Sofia o depeșe în care se zice că guvernul bulgar a primit de la Poartă o comunicare ne-iscălită ce somează pe principele Ferdinand să părăsească Bulgaria.**

Consiliul de miniștri s'a întrunit, și luând cunoștință de nota turcească, a hotărît să nu răspundă.

Petersburg, 25 August.

Journal de St. Petersburg, **înregistrând știrea dată de *Berliner Tagblatt*, în care se zice că Puterile vor rechema pe representanții lor la Sofia, spune că această satisfacțiune platonică este cu totul insuficientă.**

Trebue ca Principele să plece, zice organul rusesc; nu poate să stea în Bulgaria.

(Agence Libre).

A se vedea ultime știri pe pag. III-a.

București, 14 August 1887.

Un lucru începe să se recunoască de către ceĭ ce privesc cu mai multă luare aminte agitațiile noastre politice, și acest lucru este că, în țara noastră, nu există partide politice în adevĕratul înțeles al cuvêntuluĭ. Când această convingere va fi îndestul de lățită, o schimbare însemnată va trebui să se opereze în întreaga noastră viață politică. Golul de ideĭ va fi umplut cu soluțiunĭ, cari să caracteriseze ființa distinctă a partidelor, și actualeĭ stărĭ de confusiune va urma o stare normală de grupărĭ lămurite.

In articolul de Duminică am maĭ constatat că la noĭ, și aci este o împrejurare favorabilă pentru ordinea de Stat, nu există o luptă afară din Constituțiune; că toți suntem monarchiști, toți am primit principiele unuĭ regim representativ ale căruĭ puterĭ să izvorască de la națiune, toți am acceptat călăuza uneia și aceleiași Constituțiunĭ întru organizarea Statuluĭ.

Unde este, în țara noastră, vr'o grupare, fie cât de restrînsă, care să ridice un drapel ostil vr'unuĭ principiŭ din Constituțiune, care să formuleze alte principie spre a le pune în loc și să lupte pentru triumful lor?

Individualicește poate că se găsesc mulțĭ cărora să le displacă cutare saŭ cutare punct din pactul fundamental. Poate că vor fi uniĭ cărora să nu le convină Dinastia actuală, or să nu le placă regimul monarchic. Sunt uniĭ cu tendințe absolutiste, dupĕ cum sunt alțiĭ cu porniri anarchiste. Am cunoscut oameni cu preferințe pentru colegiul electoral unic, dupĕ cum am întâlnit politicĭ cu puțină considerațiune pentru parlamentarism. Da, în felul acesta se găsesc multe opiniunĭ, dar opiniunĭ izolate, nu opiniunĭ de partid organizat, care să dea lupta politică împrejurul lor. Eu însumĭ țin foarte mult la o reformă electorală, care să deschidă și minorităților porțile Parlamentuluĭ, dar această ideie, nefiind îmbrățișată de nicĭ un partid, a rĕmas ca o dorință izolată, pe care a trebuit să o amân pentru alte vremurĭ.

Astfel fiind lucrurile, putem afirma fără teamă de a fi contrazișĭ, că, între grupările noastre în luptă, nu există deosibirĭ de principie constituționale. Par-că simțimêntul general, atât al celor ce dețin puterea cât și al celor ce o revendică, este că Statul român se poate guverna destul de bine cu Constituțiunea actuală, că această Constituțiune nu pune nicĭ o piedică la desvoltarea și întărirea organismuluĭ nostru național.

Daca acesta este adevĕrul, daca deosibirĭ de principie constituționalĭ nu există între formațiunile noastre politice, daca cu toțiĭ admitem pactul fundamental așa cum glăsuește dênsul, — atunci unde sunt saŭ unde trebuesc căutate trăsurile caracteristice, carĭ să legitimeze dinaintea rațiuniĭ grupările noastre politice și să motiveze lupta, fie chiar violentă, pe care ne-o facem uniĭ altora?

Astăzĭ aceste trăsurĭ caracteristice lipsesc. Lupta politică pare închisă în invective personale și în critice de amănunt: Nimenĭ nu spune limpede și hotărît pentru ce ideĭ tulbură liniștea cititorilor, în numele căror principie de organizare revendică puterea, ce are să dea țĕriĭ când l'ar onora cu încrederea eĭ.

Declarațiunile vagĭ de fericirea țĕriĭ, de respectul legilor, de onestitate politică și administrativă, or cât de gădilitoare ar fi, nu pot constitui trăsurile specifice ale unuĭ partid. Ele sunt îndatoririĭ obștești. Cine calcă legea or administrează necinstit, fie dintr'un partid or dintr'altul, nu e primit la vorbă, ci trebue trămis a face cunoștință cu condica penală.

Pentru a merita numele de partid politic, trebue că o asociațiune de oameni să ridice un drapel pe care să fie scrise o sumă de ideĭ de căpetenie privitoare la organizarea Statuluĭ, și carĭ ideĭ s'o deosibească de alte formațiunĭ politice, ce nu împărtășesc aceste ideĭ.

Acest lucru nu vrea să'l facă marile colectivități în luptă pentru putere. Și cu toate acestea, daca conducĕtoriĭ intelectualĭ ar vrea să mediteze asupra materieĭ, ar găsi puncte fundamentale de deosebire, carĭ să formeze simburiĭ unor grupărĭ politice normalĭ.

Pentru grupul nostru, noĭ am arătat carĭ sunt, în lăuntrul Constituțiuniĭ actuale, ideile pentru triumful cărora luptăm. Aceste ideĭ, fiind-că nu sunt împărtășite nicĭ de către ceĭ ce se numesc liberalĭ-naționalĭ, nicĭ de către ceĭ ce se numesc adevĕrațĭ liberalĭ-naționalĭ, nicĭ de către ceĭ ce se intitulează conservatorĭ-liberalĭ, formează trăsura caracteristică a grupuluĭ nostru, care profesează cel maĭ mare respect pentru întreg pactul fundamental. Ele constituesc în același timp programul nostru politic.

E mic acest program, vor zice uniĭ, căcĭ nu aduce soluțiunĭ gata la toate problemele ce se pot ridica în societatea noastră. Dreptate aŭ, dară de la cine în lume se poate pretinde soluțiunĭ gata la toate problemele? O ast-fel de pretențiune ar fi nesocotitoare de greutatea științeĭ politice. Fie el însă or-cât de mic, programul tot există, și în comparație cu ceĭ ce nu aŭ nicĭ un program, ci afișează numaĭ *dorințĭ* vagĭ, fără arătarea mijloacelor de realizare, acest mic program este foarte mare.

Se închid însă această parantesă neplăcută celor cu carĭ ne găsim în luptă, și să ne întrebăm a doua oară: — Daca Constituțiunea actuală este de toțĭ primită, unde trebuesc căutate trăsurile caracteristice de partid?

Daca studiăm situațiunea partidelor constitulionale din alte State, găsim ușor rĕspunsul la întrebarea de maĭ sus:

Trăsurile caracteristice de partid trebuesc căutate în deosebitele moduri în carĭ înțelegem satisfacerea trebuințelor de căpetenie ale Statuluĭ în toate direcțiunile vieței sale, pe baza principielor din Constituțiune.

Fără îndoială că diferențiarea partidelor din acest punct de vedere cade pe o treaptă maĭ jos, decât daca am avea diviziunĭ de caracter constituțional. Este însă un mare bine că nu avem ast-fel de diviziunĭ, carĭ ar fi foarte periculoase pantru însăși existența Statuluĭ român, și că suntem obligați a da un caracter de a doua ordine luptelor noastre politice. Această împrejurare are importanța sa, căcĭ ne face să ne gândim la organizarea amănunțită a Statuluĭ și să căutam mijloacele cele maĭ eficace pentru a ajunge la rezultate maĭ mulțumitoare, ne abate mintea de la teoriele constituționalĭ carĭ de multe orĭ ne fac să rătăcim peste câmpurĭ aride, și dă cercetărilor noastre o direcțiune maĭ pozitivă către viața practică. Aș îndrăsni să zic chiar, că munca aceasta este mult maĭ grea decât duelul teorielor constituționale, unde înlănțuirea cugetărilor este ușor lăsată în voia fantazieĭ fără respect de condițiunile reale ale viețiĭ unuĭ popor dat.

Aceasta fiind după mine punctul de plecare al deosebireĭ partidelor noastre, voiŭ încerca, în sĕptămâna viitoare, să enumer cestiunile de căpetenie, carĭ ar putea să legitimeze formațiunĭ politice deosebite. Atunci se va vedea poate, că vechile grupărĭ sub titula de liberalĭ și de conservatorĭ, nu maĭ aŭ rațiunea de a fi, și dacă este vorba să păstrăm aceste titulaturĭ trebue să se opereze o mare schimbare în rândurile celor ce vor rĕmânea sub aceste drapele.

A.

CRONICA ZILEI

Din Brăila primim trista veste că d. deputat *Constantin Fleva*, fratele d-luĭ Nicolae Fleva, a murit ieri-noapte la moșia Socariciu, jud. Rîmnicu-Sărat.

Toți dd. miniștriĭ aŭ plecat azĭ-dimineață la Sinaia.

Ministrul lucrărilor publice, d, Aurelian, s'a întors ieri în Capitală; ear d. ministru plenipotențiar al Angliei, alaltăseară.

Mâine-dimineață se sfințește în biserica Sf. George-nou drapelul societățeĭ industriale Curtea de Argeș.

Din penitenciarul Telega a evadat zilele astea un condamnat la muncă silnică pe viață (Ion Șerban), trecênd se zice chiar pe dinaintea uneĭ sentinele.

Evadatul e din Brăila.

Mâne e târg pe câmpia Cotrocenilor.

Pregătirile sunt foarte animate; nu știm însă dacă și vânzările vor fi tot astfel.

La 1 Septembre urmând a se ocupa locurile de solvenți și externĭ la școala superioară de medicină veterinară, ministerul agriculturei aduce la cunoștința candidaților, că nu vor fi admiși decât satisfăcênd un concurs în aceleași condițiunĭ ca și bursieriĭ.

Regia monopoluluĭ Statuluĭ cumpĕră prin licitație publică, în ziua de 25 August (6 Septembre, osebite materiale necesare fabriceĭ de chibrituri d la Filaret, în cursul anuluĭ budgetar curgĕtor.

Penitenciarul militar Târgșor avênd necesitate de 2.000 kgr. pĕr de porc și 2.000 kgr. pĕr de cal, pentru confecționare de periĭ, până la 28 August se primesc oferte pentru aprovisionarea luĭ.

In școala normală primară de institutorĭ din Bucureștĭ sunt 30 locurĭ vacante de bursieri Pentru ocuparea lor se va ține concurs în Bucureștĭ și Iași, și anume: pentru 18 locurĭ în Bucureștĭ și pentru 12 locurĭ în Iași.

Condițiunile de admisibilitate, ce trebue să întrunească aspiranțiĭ, sunt:

1. Absolvirea a 4 clase de gimnasiŭ clasic;
2. Etatea de 15 anĭ cel puțin și 18 anĭ cel mult;
3. Naționalitatea română și religiunea creștină răsăriteană.

Concursul se va ține în ziua de 1 Septembre, la ora 12, în Bucureștĭ în localu școaleĭ normale de institutorĭ, strada Stirbeĭ-Vodă Nr. 37, iar la Iași, în localul liceuluĭ național, în presința comisiunilor ce se vor întocmi la timp.

Iluminarea faruluĭ de la Tignoso, pe verful stâncei cu același nume, la intrarea despre miază-noapte a canaluluĭ de la Corfu, a încetat pentru cât-va timp, din causă de reparațiunĭ.

Posturile vacante de medicĭ de spitale și de orașe, pentru ocuparea cărora se va ține concurs la 27 Octobre:

Medicĭ de spitale rurale.—Spitalul rural Slatina din jud. Suceava, cu locuința în interiorul spitaluluĭ, retribuit cu 500 leĭ pe lună din casa Statuluĭ.—Spitalul Horez, din jud. Vâlcea, idem.

Medicĭ de spitale județiane.—Spitalul Drăgășanĭ din jud. Vâlcea. Spitalul Moineștĭ din jud. Bacĕŭ. Spitalul Babadag din jud. Tulcea, însărcinat și cu îndeplinirea serviciuluĭ medical al orașuluĭ. — Spitalul Călărași din jud. Ialomița. Spitalul Burdujenĭ din jud. Botoșanĭ.

Medicĭ de orașe. — Râmnicu-Vâlcea din jud. Vâlcea.—Drăgășanĭ din jud. Vâlcea.—Târgu-Jiu din jud. Gorj.—Corabia din jud. Romanațĭ.—Odobeștĭ din jud. Putna, însărcinat și cu îndeplinirea serviciuluĭ spitaluluĭ d'acolo cu 8 paturĭ.—Sulina din jud. Tulcea.—Mizil din jud. Buzĕŭ.—Sinaia din jud. Prahova.—Urlațĭ din jud. Prahova.—Câmpina din jud. Prahova.

DECRETE

Sunt numiți:

D. Titu Moschuna, student la facultatea de drept din București, în funcțiunea de sub-director al

www.dacoromanica.ro

Imprimeriei Statului și *Monitorului Oficial*, în locul rămas vacant prin încetarea din viață a titularului. — D. Nicolae Livezeanu, în funcțiunea de șef de biurou la prefectura județului Vâlcea, în locul d-lui Ilie Stoenescu, care rămâne a se schimba în altă funcțiune. — D. D. Straftopolu, în funcțiunea de comisar al orașului Cernavoda din județul Constanța, în locul D-lui Al. Greceanu care rămâne a se chema în altă funcțiune. — D-nii Ion M Referendaru și Paraschiv Constantinescu, în funcțiunile de sub-comisarî clasa I, pe lângă prefectura poliției Capitalei, cel d'ântêiŭ în locul d-lui C. Porumbaru și cel d'al duoilea în locul d-lui M. G. Balotă.

D. Nicolae S. Ranitescu este numit în funcțiunea de ajutor la sub-prefectura plășei Câmpul, din județul Ialomița, în locul d-lui N. Bucșan, demisionat.

RUSIA ȘI BULGARIA

L'Indépendance belge publică următorul articol asupra crizei bulgare :

"Prințul Ferdinand al Bulgariei de sigur că cu greŭ va ajunge la o înțelegere cu Rusia.

Pre lângă toate celelalte motive, carî aŭ făcut la Petersburg să 'i-se respingă candidatura, s'a mai adăogat, zilele acestea o causă nouă de nemulțumire și de o inconciliabilă ostilitate. Simțemintele catolice și pietatea cam ridicolă afișată de principele Ferdinand și de mama sa aŭ sfârșit prin a săpa prăpastia, care are să despartă de aci înainte pe Rusia de noul suveran al Bulgariei.

In adevĕr, Bulgarii urmează religiunea greco-ortodoxă și Țarul este șeful lor spiritual (?). Deci lesne se poate înțelege cât a fost de penibilă impresiunea produsă la Petersburg și la Moscova, vĕzênd pe tênĕrul principe, că cere binecuvântarea Papei și pe mama sa ducându-se în pelerinaj la Londra. Rusia trebue să țină mai mult la dominațiunea intelectuală ce-i asigură ierarchia bisericească, decât la toate avantagiile politice ce 'i-ar da puterile. Numai prin religiune, ea este întru cât va suzerana tutulor regatelor slave din Orient.

Nu se va erta deci cu înlesnire la Petersburg principelui Fardinand că a cerut la Roma o binecuvêntare în momentul, în care se pregătia să se ducă să guverneze un popor ortodox. *Journal de Saint Petersbourg* s'a exprimat deja în această privință în modul cel mai lămurit : numai două cuvinte, simpla constatare a faptului : dar această constatare spune mai mult de cât toate comentariile despre impresiunea produsă la St Petersburg de atitudinea principelui Ferdinand. Este clar că numai după instigațiunea Rusiei exarchul bulgar din Constantinopol, primat al bisericei, 'și-a publicat enciclica sa semnalată de telegraf, prin care declară pe principele de Saxa-Coburg de usurpator și oprește pe Bulgarî de a-i da sprijinul lor.

Rĕmâne a se explica atitudinea Monseniorului Clement, delegatul exarchului la Sofia, care a primit pe principele la Vidin și s'a aflat cu dânsul la Târnova, cu ocasiunea depunerii jurământului. După felul excomunicării, de care principele a fost lovit, pare cu neputință, ca Monseniorul Clement să'i mai dea concursul sĕu, și se poate lesne da seamă de ceea ce trebue să însemneze ostilitatea clerului la un popor plin de prejudecăți religioase ca poporul bulgar.

Lovitura ce Rusia a dat autonomiei principelui Ferdinand, suscitându'i această ostilitate, este foarte grea. Ea n'ar fi putut, în locul trimiterii unui corp de ocupațiune în Bulgaria, să'i dea o lovitură mai tare. După toată aparența, pentru moment ea își va mărgini aci toată acțiunea sa în contra principelui. "Nu voiŭ să fac rĕsboi din cauza Bulgariei„, ar fi zis acum în urmă Țarul ; și aceste cuvinte sunt raportate de *Kölnische Zeitung*. Dacă este exact, nu va fi deci nici o teamă de complicațiuni imediate în Orient. Cu toate acestea, situațiunea nu este mai puțin plină de pericole și de incidente serioase.

De la conferințele învĕțătorilor din Capitală.

Sunt prea interesante conferințele învĕțătorilor rurali din toate punctele de vedere și ar face prea bine or-cine să le viziteze, mai ales ceî ce se interesează de progresul românilor noștri în genere, s'al țĕranului în parte.

'Mi place prea mult a asista la aceste conferințe, unde mĕ duc în toate zilele regulat, și unde staŭ până se termină or-ce discuțiune și pleacă învĕțătorii.

Nu poate fi ceva mai frumos și mai instructiv tot de odată, ca a vedea pe învĕțătorii noștri rurali, carî, după mărturisirea unuia dintr'ênși, sunt puțin considerați de public și chiar de confrații lor de la școalele urbane, că vorbesc cu multă logică asupra diferitelor științe, ce predaŭ fiilor de țĕrani, carî sunt talpa casei.

Nu arare orî se încing discuțiuni animate și plăcute, din carî apoi iese adevĕrul și lumina, și vorbitorii încuragiați prin aprobarea auditorilor, se înflăcărează de focul cel sacru al misiunei lor dificile, dar frumoase, și vorbesc cu o elocință demnă de toată lauda.

Ce mult poate face încuragiarea și libertatea cuvêntului, care am observat acuma la ședințele din urmă, că s'acordă cu toată latitudinea de domnii conducătorî, cea-ce le face mare onoare. Când s'ar urma în toată țara așa și când în toate județele ar fi învĕțătorî ca ceî din Ilfov, drept să spun, că ne-am putea fali.

Un lucru regret însă, ca n'am auzit pe nici una din învĕțătoare vorbind în libertate și arătându-și părerea la vr'un studiŭ ce predă în scoală.

Că nu s'ar simți în stare d'a vorbi în public, nu cred, de oare-ce e sciut, că femeia e mai bogată în vorbe ca barbatul și se esprimă cu mai multă ușurință, vioiciune și eleganță. Ascept să le aud cel pucin în aste câte-va ședințe din urmă, spre a nu se putea zice că femeia e întru toate mai înferioară barbatului, deși în unele comune stă alăturî pe catedră cu învĕțătorul.

Este constatat până la evidență, după cum s'a vĕzut, că învĕțĕtorii sunt buni și merită toată lauda, dară oare aŭ ei localurî de școale corespunzătoare unde să-și poată desvolta toată activitatea și zelul lor învĕțătoresc ? Dispun ei de objectele cerute pentru metodul intuitiv ce-lŭ aplică cu mult folosŭ în școale ?.— Vin copiii și copilele țĕranilor noștri la școală regulat ?... Și aŭ ei cărți și alte objecte absolut necesarie la învĕțământ ?.. Căci fără de acestea, orî cât de bunî ar fi învĕțătorii noștrî, totu-sî lumina și cultura nu va putea străbate în massa poporului agricol, care după cât m'am informat dela învĕțătorî, este sĕrăcit și adus în neputiuță d'a face școale bune și d'a-și întreține și trimite copii regulat la școală.

Multe bunătățî în cea-ce privește învĕțământul primar, a făcut actualul d. Ministru al Instr. puhlice. Să sperăm, că va face și în această privință ceva. Cu timpul și cu buna-voință se poate face totul.

U. C. Sedroc.

CORESPONDENTA „ROMANIEI LIBERE"

Călărași, 11/23 1887.

Domnule redactor,

"Nu mai e de trăit în orașul Călărași, căcî a devenit cuibul hoților, n'aî cui te plânge, căcî nimenî nu te ascultă. N'aî la cine alerga să'ți arĕți suferințele, căcî nimenî nu te primește, spunând că oamenii marî nu aŭ timp să asculte vorbele mojicelor.

Singurul loc de a ne mai putea plânge și cui să ne arĕtăm păsurile, mai avem presa, la presă alerg azi și cu tot respectul vĕ rog să arĕtați lumii prin stimabilul d-voastrĕ organ, parte din faptele ce se petrec în nenorocitul oraș Călărași.

Avem în comună un medic anume *Abraham Boli* retribuit cu 400 leî lunar, leafa și-o primește regulat, dar în schimb nu tace nici un serviciŭ, căcî orașul sa pustiit prin moartea copiilor de variolă, ne căutați, ne consultați de medic și fără nici un ajutor ba nici vaccinați chiar. Acest medic nu voește a merge unde este chiemat până nu se tocmește cât îî dă, și de multe-orî până ce nu-î dă banii înainte. Multe femeî care l'a chemat și-a vêndut hainele din casă de î-a plătit vizita.

Unuî d. Ștefănică Pescaru a voit să'î ia emanet din casă dacă nu î-a dat cât a cerut. La copii micî nu se duce să'î caute spunênd că și el are copii și nu voește să'și ducă boala acasă.

În ziua de 10 curent un onorabil comerciante anume Dimitrie Mitulescu s'a presentat la domiciliul mediculuî și î-a cerut un cerficat ce'î era de trebuință pentru a se servi cu dênsul la societatea de asigurare ; medicul însă a refuzat să î facă certificatul până ce mai întâiŭ nu'î va plăti 10 leî, a reclamat primărieî și abia î-a dat acest certificat, căcî d. primar a zis că și d-luî când este bolnav 'și chiamă medicul îl plătește.

Vedeți d-le redactor la ce grad de fericire am ajuns noî românii, vedeți cum suntem serviți în schimbul banuluî ce cu sudoare îl câștigăm și'l dăm mediculuî să ne caute și să nu ne lase să murim ca câiniî.

Acestea d-le redactor se petrec la lumina zileî în fața autorităților, în fața puternicilor de la cârmă, și.... toți tac, toți se fac că nu pricep, și daca le reclamî, dă din umerî și se fac chinezî. Unde ne va duce aceste frumoase purtărî ale onorabileî administrații nu știm : vedem numaî, că din zi în zi suntem căzuți, din zi în zi devenim slabî și fără putere, și nu mai e mult până vom rĕmânea și fără suflet

Primiți, stimate d-le redactor, o strîngere de mână frățească.

N. Poteceanu.

CRIME— DELICTE — ACCIDENTE

Bucuresci

Un oltean cu zarzavat, anume Marin Ion, a căzut ierî dimineață pe calea Moșilor, în curtea stăpânuluî sĕŭ, și a murit pe loc. Cauza se atribue uneî boale de care numitul se plângea mereŭ.

* * *

Ierî spre ziuă, femeea Elena Mirulescu a bĕut un pahar în care a pus 4 cutiî chibriturî. Fiul sĕŭ mai mare anume Mitică prinzênd de veste a condus-o imediat la spital, unde se crede a o putea scăpa.

* * *

Un lucrător anume Grigore Surdu de la tăbăcăria d-luî Nae Iordănescu, după cheiul Dâmboviței, a căzut alaltăierî după prânz din pragul podului unde se usucă pieile tăbăcite, și și-a rupt mâna dreaptă.

* * *

Jud. Buzeu

In dimineața zileî de 8 curent s'a găsit în holda cu porumb a locuitoruluî Nicolae Stanciu din comuna Luciu un om mort, necunoscut, împușcat în tîmpla dreaptă și în gât.

* * *

In noaptea de 5—6 curent, ciobanul Ștefan Mușat din comuna Gura-Dimienî a fost omorît de alți treî ciobanî.

Criminalii fiind prinși aŭ fost înaintați parchetuluî.—*(Gazeta Buzĕuluî)*.

* * *

Jud. Iasi

La d. căpitan în retragere, Grigore Ciurea din disp. I-a, ce locuește în casele d-luî dr. Ioan Ciurea din strada Banu, în nopțile de 8 și 9 a. c. niște hoți s'aŭ introdus, prin deschiderea uneî ferestre, în casă, unde prin întrebuințare de cheî false aŭ stricat mai multe încuetorî de pe la dulapurî, scrinurî, lăzî, și furând o mulțime de lucrurî de valoare cum și linjeriî, haine etc. le-aŭ pus pe toate în buccele în fundul unaî coridor, de unde să le poată lua în momentul oportun.

Erî însă venind d. căp. Ciure cu soția sa de la Socola, unde staŭ de cât-va timp, aŭ găsit toate lucrurile din casă în cea mai mare rĕscoleală iar în coridor dădă peste buccelele cu lucrurile pregătite pentru a fi transportate. D-sa dădu grabnic de veste la comisia I-a, și după cercetările făcute să descoperi că autorii sunt : rândgșul Dimitrie Dumbravă pe care căp. Ciurea îl avea la vie și dispăruse de acolo încă din Sâmbăta trecută și Ioan Enescu vizitiŭ la d. dr. Ciurea.

* * *

Păzitorul de țarină Ioan Lupu de com. Cucutenî, cotuna Cogeasca-Veche, crezênd că este vre-o fiară sĕlbtică pe marginea popușoilor și fiind o noapte întunecoasă el greși și împușcă pe locuitorul Năstase Cruceanu, ce era călare, lovindu'l în mână și piciorul stâng; calul căzu mort pe loc.

DIVERSE

Vênt ferbinte.— In ziua de 6 cerent, ora 8 p. meridiane a fost în județul Mehedinți un vênt fierbinte violent, așa că părea că părea că era un foc care dogorea. Orășenii nu puteau circula pe stradă și călĕtorii cari veneau în oraș, aŭ trebuit să se dea jos din trăsură, spune *Ecoul Severinului*, ca să caute adăpost subt arburi sau în porumbi.

—*—

Puterea rubleî.— Ziaruluî engles *Times* i se scrie din Königsberg, că cabinetuluî din Petersburg îî staŭ la dispositiune 1, 800,000 ruble pentru mituirea diplomaților și a ziarelor nerusești, ca să lucreze și să scrie în favoarea politicei Rusiei. Subvenționații sunt de treî categoriî și primesc câte cincî miî de ruble cel puțin, dară se daŭ câte șase, zece și treî sute de miî de ruble. Ast-fel de foî cumpĕrate sunt în Francia 16, în Anglia 4, în Germania 28, în Austria 20, în Italia, Ungaria, Serbia, România la olaltă 18, în Galiția 3. Până acuma 89 foî primesc simbriă rusească. Afară d'asta cabinetuluî îî mai staŭ la dispositiune 900,000 ruble spre acelaș scop.

Domnia banuluî și a corupției !

BIBLIOGRAFIE

Conductor la Gramatica română în școalele primare. Elemente de gramatică română în școalele primare.

(Urmare și fine)

Inchipuindu-ne cartea de față în mâna învĕțătoruluî, autorul nu cere de la dênsul de cât să se pregătească pentru prelegerile sale. Pentru împărțirea materieî servește planul de lecțiunî, ce se află la Inceputul cărții și care preschimbênd lecțiunile noî cu recapitulațiunî repetițiunî și teme grijește de întipărire și esercitare cuvenită. Ar fi fost de dorit, ca luna luî Iunie de la sfârșitul anuluî al 3-lea să fie servit numaî pentru repetirea generală a materie întregî pe cele treî lunî din urmă ale anluluî al 4-lea.

Pentru orientarea școlaruluî, întipărirea și esercitarea celor învĕțate autorul a tipărit și un estras mai scurt, tot cu acel titlu, dar menit ajunge în mâna școlaruluî din anul al 3-lea și al 4-lea de școală. Acest estras conține bucățile de citire aflătoare în gramatică, precum și pe scurt toate resultatele dobândite pe calea inducțiuneî. In el află copilul toate definițiunile temele, formele, și regulele gramaticale învĕțate in școală sub conducerea învĕțătoruluî și poate servi ca îndreptare și ajutor la repetițiunî și ocupațiunî în școală și acasă.

Revenim asupra unor observărî din Nr. 8 a. c. al "Școaleî practice„ din Năsĕud, privitor la gramatica d-luî Mândreanu.

In sistemul orî-căreî științe deosebim treî lucrurî. Principiile, metodul și problema In sistemul elementar (aplicat la gramatică) formele limbeî sunt principiile, de la care mânecăm, inducțiunea este metodul, și regulele ortografice și gramaticale constituesc problema care trebue să o resolvăm. Pentru ca regulele abstrase să aibă valoarea generală, inducțiunea (nu deducțiunea, cum se zice în "Școală practică„ căcî regulele generale nu se "deduc„ nicî când) trebue să purceadă de la forme de limbă analoage și cât se poate de multe. Bine zice observarea din "Școală practică„ că bucățile de citire pe lângă clasitatea formeî de care nu se pot dispensa, nu pot satisface tot-odată și esigențelor uneî inducțiunî temeinice. Aceasta a recunoscut-o și autorul căcî la predare în mai multe casurî purcede de la ziceri independente de bucățile de citire. Inducțiunea se va întemeia mai bine, dacă purcede de la ziceri alese anume spre scopul acesta, iar bucățile de citire să contribue cu esemplele lor la esercitarea celor învĕțate. Iată un punt în care ne unim cu "Școala practică„ și asupra căruia atragem atențiunea d-luî Mândreanu cu ocasiunea uneî ediții noue.

Autorul nu începe cu zicerea, după cum ar dori "Școala practică„ ci cu substantivul. In această privință îî dăm dreptate. Noțiunile gramaticale care formează problema gramaticeî sunt între sine coordinate saŭ subordinate una alteia. Metodul elementar cere, ca să le abstragem pe rînd după gradul lor de generalitate începênd cu cele mai speciale și sfîrșind cu cele mai generale. Acest precept metodic are să se observeze nu numaî la o lecțiune în parte, ci întreaga materie trebue rînduită așa, ca fie-care abstracțiune următoare să ducă elevul gradatim la resultate tot mai generale. Cartea d-luî Mândreanu începe cu noțiunea substantivuluî și sfîrșește cu definițiunea gramaticeî. Ea începe cu noțiunea cea mai specială și sfîrșește cu cea mai generală.

A începe cu zicerea, după cum dorește "Școala practică„, înseamnă a abstrage

---

FOIȚA ROMANIEI LIBERE
— 14 August 1887 — 8

SUB-PREFECTUL [1]

(Novela)

Urmare și fine)

Lucrurile se urmară ast-fel âncă vre-o lună de zile, el iubind-o și chinuindu-se ea iubindu-l și rĕzând de dênsul. Maxențian trecea în toate zilele pe la sub-prefectură și sta regulat câte un ceas saŭ doĕ de vorba cu Sub-prefectul. Afacerî, politică, glume, de toate vorbeaŭ, și, încetul cu încetul, Sub-prefectul putu să se asigure de deșteptăciunea firească a acestuî om și să-și explice ast-fel înalta situațiune ce ținea în societate. Ba îî descoperi chiar un fond de puternică și dreaptă filosofie a acesteî lumî, cu o mare înclinare către a erta pe dușmaniî sei ; din când în când citea in ochiî luî viî o urmă de melancolie și în zêmbet o dungă de bunătate.

— Cine știe, își zicea câte o dată singur de câte o fi ros și acest om... Și atunci îî părea rĕu cu tot dinadinsul că l înșela.

Intr'o zi, Maxențian, din vorbă în vorbă zise Sub-prefectuluî :

—Domnule Dumitrescu, ne cunoaștem amêndoî foarte bine și ; crede-mĕ te stimez foarte mult. Vreaŭ să-ți fac o propunere, care poate să te mulțumească și pe d-ta și să-mî facă și treburile mele : n'aî priimi să fii numit prefect la Mușcel ? E locul vacant și-ți cunosc principiile politice....

Sub-prefectul se uită la el cu nedumerire. Parcă tocmaî acum își explica toată purtarea luî Mazențian : vroia să-l goneasca decolo.

— Mulțumesc, zise el cu oare-care rĕutate nu primesc.

— Frate, adăogă Maxențian, să-ți spuî drept : eŭ nicî nu m'am gândit la asta. Imî eștî prea bun prieten și eŭ prea singur ca să caut să te depărtezî de noî, dar... mi s'a părut că pentru viitorul dumitale. Dadiana avea dreptate... Dar dacă nu priimeștî să nu mai vorbim.

Și în ădevĕr, schimbară vorba. Sub-prefectul respundea preocupat. A !.. va să zică Dadiana făcuse propunerea, ca să rĕmâie singură cu prefectul !...

După ce plecă Maxențian, el remase pe gândurî, în prada unuî vârtej de durere. Era oare cu putință ca atâta rĕutate și atâta prefĕcătorie să însoțească atâtea grații și atâta bunătate ! Și-și aduse aminte de toate romanele și toate piesele în care femeia era zugrăvită ca un mostru de minciună și de prefĕcătorie...

Se duse acasă și se puse să-î scrie o scrisoare plină de insulte și de invinuirî. Umplu vre-o patru 'foi și iscăli, apăsând condeiul cu rĕutate pe hârtie. Excitat și aprins până la exces, receti scrisoarea și i se păru că nu-î spusese tot ce voia. O rupse și se apucă să scrie alta ; dar, în neputință de așî vĕrsa focul pe hârtie, a-runcă condeiul și luându-și capul în mânî se rezemă de masă, apăsându-și bulbul ochilor închiși cu pumnul, ca să n'o maî vadă, saŭ să i strivească imagina în nervî. După aceea se sculă și se plimbă prin casă cu pașî marî. Era mai bine să nu-î scrie nimic și să se stăpânească, să nu-î spue nimic, ca să vadă până unde merge mișelia sufletuluî omenesc.

Dormi ca vaî de el și a doua-zi se duse la tact dis de dimineață. După prânz Maxențian veni să-l vadă ca în toate zilele. Și el era preocupat. Cum intră înauntru, se trânti pe un scaun, fără a zice un cuvênt. Sub-prefectul scriea.

— Un moment, și sunt liber, zise el.

— Maxențian se uită lung la dênsul, cu o privire piezișe și rea.

— Se vede că și d-ta, ca și mine. n'aî dormit.

— N'am prea dormit, respunse sub-prefectul isprăvind ; da ce aî ?

— Ce am eŭ, zise Maxențian ducêndu-și mânele la cap, e groaznic... Nu-ți doresc nici odată să te afli în asemenea împrejurare. După aceea ridicându-se cu furie de pe scaun, zbârlit ca o hienă, blestemă cu pumniî în aer :

— A !.. femee mizerabilă !..

Apoi, potolindu-se puțin, veni și se așeză cu coatele pe biroŭ în fața Sub-prefectuluî.

— Mĕ înșeală !.. zise el apăsat, Dadiana mĕ înșeală !

Sub-prefectul se tăcuse galben și se sculase puțin câte puțin în picioare. Se apropia sfîrșitul.

— Și ce vreî de la mine ? zise el încet și tremurându-î glasul.

— Iartă-mĕ ; nu voiŭ nimic, dar trebuia să spuî cuî-va, că muriam. Ințelegî, adăogă el, scandându-și cuvinte, să te înșele o femee pe care o iubești ! cu un amic... Prefectul este amicul meŭ din copilărie... Ah ! și nu am putere să-î ucid pe amêndoî...

Căzu cu capul pe masă, par'că fără să maî știe ce face. Apoi se ridică ușor, cu ochiî înjectați de sânge.

— Ce mĕ înveți să fac ? întrebă el bland ca un copil.

— Domnule Maxențian, poate te înșelî...

— Nu mĕ înșel, respunse el cu siguranță. Am aicî dovada, adăogi, bătându-și buzunarul cu mâna. Eat'o !..

Și în adevĕr scoase un mic bilet a cărei hârtie părea cam veche, scris de mâna Dadianeî, în care nu eraŭ decât douĕ liniî.

"Vino diseară să ți daŭ cuvêntul meŭ. Te aștept până la zece ore. — Dadiana.„

— Se vor întâlni diseară, la zece ore în grădină, adaogă Maxențian. Eî știŭ că eŭ trebue să plec peste un cias. Ajută-mĕ, zise el după o mică pauză ; învață-mĕ ce să fac...

Sub-prefectul nicî nu-l maî asculta. Se uita crunt, pe fereastră, muncindu-și degetele dela mâna dreaptă, pe care le strîngea mereŭ în pumn. — Dupĕ câte-va secunde se întoarse către dênsul și palid, îî respunse :

— Nu știu ce să facî, dar dispune de mine.

Maxențian se sculă repede de pe scaun și-î strânse mâna cu putere.

— Peste un ceas eŭ trebue să plec. Dă-mî voie să viŭ la dumneata să staŭ până diseară. Apoi te rog să mĕ însoțeștî la mine acasă, ca să vezî infamia... Ah !.. zise el eșind, sunt de plâns !

In urma luî Sub-prefectul plecă acasă. Părea liniștit și limpede la gânduri, deși, în adevĕr, rândurile scrise de Dadiana îî ardeaŭ mintea.

Petrecu restul zileî singur, umblând, fără rost, pe la grajdî pe le fânărie, prin grădină. Maxențian îî ceruse voie să se culce.

Pe la opt ceasurî se urcaseră amêndoî în trăsură. Inainte de a pleca, Maxențian se căută în buzunar, și scoțând un revolver, se uită la el ca să se asigure că-l are. Sub-prefectul ajunseră la castel și intrară în grădină pe o portiță dosnică. Merseră încet, pe la umbră, până în apropierea uneî băncî.

Luna trecea prin rariștea unor norî cenușiî, luminând grădina ca un felinar prăfuit. Adia ușurel vêntul, ca în nopțile de August, tămâind aerul cu parfumul celor din urmă rozete din brazde. Era răcoare. Sub-prefectul tremura ca o frunză. Așteptarea, gândurile, vêntu îl înghețaseră. Peste vre-o jumĕtate de ceas auzi in fundul aleiî o voce rîzînd, și îndată se desinară pe nisipul alb douĕ umbre, carî înaintaŭ spre bancă. Eraŭ Dadiana și prefectu. Eî veneaŭ la braț, vorbind par'că încet și plecați unul spre altul..

Maxențian îndată ce-l zări, apucă pe sub-prefect de mână.

— Eî sunt ! zise el înăbușit, și'n acelaș timp Sub-prefectul auzi : țac ! căzênd cocoșul revolveruluî, fără ca însă să plece lovitura.

Imediat, și ca cum Maxențian ar fi continuat să tragă, o detunătură puternică urmă și o secundă nu se vĕzu nimic în norul de fum. Când însă se limpezi drumul, douĕ răcnete se auziră din umbra pomilor și'n acelaș timp doî oamenî eșiră alergând... Dadiana căzuse.

Maxențian și prefectul strîngeaŭ pe Sub-prefect de gât cât ce puteaŭ, cerênd ajutor ca să puie mâna pe omoritor. El însă se scutură de amêndoî, aleargă până la dênsa, care zăcea întinsă la pământ și căzu cu brațele pe capul eî :

— Nu muri... îî zise ca un nebun.

— Nu-î nimic, rosti gura eî încet, mi-aî fost foarte drag.

Duiliu Zamfirescu.

[1] Din *Convorbiri Literare*.

www.dacoromanica.ro

mai întâĭ noţiunile despre *subiect*, predicat etc. şi mai târziŭ a forma noţiunile despre *substantiv adjectiv*, etc. Subiectul este o noţiune supra-ordinată substantivuluĭ adică mai generală de cât substantivul, pronumele numeralul etc., prin urmare subiectul nu se poate abstrage înaintea substantivuluĭ. Tot aşa şi cu predicatul, atributul şi complimentul. Din acestea se vede că zicerea ca atare nu poate forma problema îndată la început. Orĭ-cine înţelege, că a începe cu o noţiune mai generală, a veni apoĭ cu una mai specială, după aceia poate iar cu una mai generală şi a. m. d. nu însemnează a clădi un sistem de cunoştinţe bine organisate. Materia trebuie aranjată aşa, ca noţiunile premergătoare să poată servi de principiĭ pentru inducţiunea noţiunilor nrmătoare. O carte elementară trebue să aibă în vedere acest postulat, dacă e ca să i se atribue valoarea metodică.

Se va mira toată lumea, că dăm autoruluĭ dreptate, de vreme ce şi d-sa tractând despre substantiv începe cu zicerea "Câinele lacom latră„ (A se vedea pag. 5) In zicerea această vorbă "câinele„ representă principiul, iară noţiunea *substantivuluĭ* constitue problema inducţiunilĭ. Zicerea în locul acesta nu este scop, ci mijloc la scop. Ea devine scop abia la pag. 29. "Leul este rege„ unde e vorba de zicere ca atare. Copilul fără de a şti, ce este o zicere află definiţiunea substantivuluĭ.

Înţelegem că zicerea are să premeargă adverbuluĭ. Adverbul, de şi e parte a vorbireĭ ca şi substantivul, adiectivul etc., ea represintă o noţiune, care se poate abstrage numaĭ prin rolul ce-l are în zicere. Nuanţa fină, prin pare se deosebeşte de adiectiv, isvoráşte numaĭ din determinarea, ce o dă predicatuluĭ. Aceasta arată şi numele luĭ: adverbum. Abstragerea noţiuneĭ despre substantiv însă n'are trebuinţă nicĭ de subiect nicĭ de predicat pentru a fi înţeleasă, prin urmare poate şi trebue să le premeargă. Cine voeşte să afle, pentru ce trebue substantivul să premeargă zicereĭ, acela să cerce definiţiunea zicereĭ (A se vedea pag. 30) fără ca să se folosească de definiţiunea substantivuluĭ.

La statorirea rinduluĭ între noţiunile, care nu staŭ în raport de subordonaţiune, care sunt prin urmare maĭ mult saŭ maĭ puţin coordinate, avem să urmăm după principiul didactic: de la uşor la greŭ. Din causa aceasta nu suntem de părerea autoruluĭ, care tratează articul, declinaţiunea şi pronumele îndată după substantiv şi înainte de adiectiv. Deosebirea fină, ce există între substantivul articulat şi cel nearticulat; presupune un grad maĭ desvoltat al "simţuluĭ limbeĭ.„ Copilul poate cunoaşte, că un substantiv e articulat aflând adaosul, ce'l capătă, dar deosebirea va rămânea numaĭ mecanică; căcĭ cea înţelesuală nu o simte, fiind prea fină pentru a fi tractată deja în lecţiunea a 5-a. Intr'adevĕr articulul este o nuanţă gramatică atât de fină, încât dintre toate părţile vorbiroĭ numaĭ abverbul îĭ poate face concurenţă. Tot din acest motiv am vedea bucuros atât pronumele, cât şi declinaţiunea pusă după adiectiv Privind la detalurile cărţiĭ metodul desamintit, pe lângă puţine excepţiunĭ, îl vedem aplicat cu o perseverenţă şi consecuenţă laudabilă. Scopul şirurilor de fată nu este a înşira neajunsurile mărunţele, care, suntem siguri, nu vor scăpa din vederea autoruluĭ cu ocasiunea uneĭ alteĭ ediţiĭ; am voit însă a ne întreţinea asupra metoduluĭ în punctele cele maĭ cardinale şi a arăta cărţiĭ interesul, ce'l datorim şi care îl merită.

Alcătuită pe temeiul metoduluĭ elementar bine înţeles şi înzestrată cu toate înlesnirile atât pentru învĕţător. cât şi pentru şcolar, gramatica d-luĭ Mândreanu presintă o lucrare eminaminte practică, a căreĭ valoare nu este a se căuta în minuţiositatea definiţiunilor şi în adâncimea cercetărilor limbistice (de care învĕţământul primar trebue să se ferească,) ci în modul simplu de predare şi în cuprinderea chiară şi lămurită a principiilor, de la care mânecă şi a scopuluĭ spre care năsueşte.

Il dorim lăţire, ediţiunĭ şi maĭ perfecţionate şi cât se poate de multe.

MAI NOU

Miniştri aŭ pornit astăzĭ la Sinaia, spre a ţine cu Regele consiliul despre care am vorbit ierĭ.

Mâine este hramul monastiriĭ din Sinaia şi târg poporan în localitate. Em. S. Mitropolitul-Primat va oficia serviciul religios la Sinaia.

D. Const. Fleva, deputat, fost prefect şi director al sucursaleĭ Băncii Naţionale din Brăila, a încetat subit din viaţă la moşia sa din Râmnicul Sărat.

Cu câte-va zile înainte amiciĭ sĕĭ êl întâlniseră voios în Capitală.

Durerosă fi-va această veste pentru toţi aceia carĭ aŭ cunoscut de aproape pe Const. Fleva.

D. I. Găvănescul, care a obţinut titlul de doctor în filosofie de la universitatea din Berlin, s'a întors în ţară.

Disertaţiunea sa poartă titlul de *Versuch einer zusammenfassenden Darstellung der pädagogischen Ansichten John Locke's.*

Şcoala secundară de fete de la Caimata se va muta pe strada Şerban-Vodă în casa Manovicĭ.

D. Petre Cernătescu a plecat azĭ la Craiova spre a asista la deschiderea exposiţiuniĭ din localitate.

Lunĭ se deschid cursurile şcoalelor primare pentru anul 1887—1888.

Foarte multă lume va părăsi mâne capitala, spre a petrece aceste doĕ zile de sĕrbătoare la Sinaia, daca vremea va fi bună.

Trenul accelerat de la Vĕrciorova a sosit azĭ dimineaţă cu o întârziere de o jumĕtate oră.

Deodată cu d-niĭ miniştri, aŭ plecat azĭ-dimineaţă la Sinaia şi patru d-nĭ generalĭ.

D. Titu Maiorescu a plecat azĭ-dimineaţă spre Piteştĭ.

Guvernul austro-ungar a înfiinţat o carantină de 7 zile şi desinfectarea efectelor contra provenienţelor litoraluluĭ coprins între Torre dell'Anonziata şi Gaeta, precum şi contra celor din insula Malta.

Citim în *Vocea Covurluiului*, pe care o primim azĭ:

Comerţul de vite între Italia şi România câştigă zilnic o mare importanţă. Se ştie că anul trecut Italia a pus în carantină şi a prohibit întrarea pe teritoriul sĕŭ a tuturor provenienţelor districtuluĭ Fălciŭ.

Această mĕsură a fost uată când într'adevĕr acest district era bântuit de pesta bovină.

Acum însă sunt vr'o 6 lunĭ saŭ maĭ bine de când nicĭ-un fel de epidemiĕ saŭ boală nu există în acel district; de ce această nepăsare de a se mănţinea prohibirea, care în actualele cirsumstanţe este ilegală şi arbitară.? Din toate districtele Românieĭ se primesc boĭ pentru Italia, şi se refuză categoric provenienţele districtuluĭ Fălciŭ, ceea ce causează mare perdere agricultorilor aceluĭ district.

Atragem atenţiunea d-luĭ ministru al Italieĭ Tornielli şi'l rugăm să comunice guvernuluĭ sĕŭ această stare, stăruind să ridice carantina în care districtul Fălciŭ e pus, de oare-ce nu e nicĭ un motiv d'a se mănţine, acest district bucurându-se actualmente de cea maĭ perfectă sănătate.

Rugăm pe d. ministru al afacerilor streine să stăruiască şi d-sa, şi ast-fel a se pune sfârşit acesteĭ stărĭ de lucrurĭ anormale.

De altmintrelea provenienţele districtuluĭ Fălciŭ vor rĕmânea în carantină în veci, vecilor, căcĭ noĭ, iar nu guvernul italianĭ avem interes d'a se deschide exportul vitelor pentru Italia.

Un negustor din calea Griviţeĭ ne trimite o scrisoare, din care estragem următoarele rânduri:

Ierĭ, ziua lefurilor la căile ferate, o sumă de comersanţi creditorĭ aşteptaŭ să li se achite datoriile; aşteptarea a fost zadarnică căcĭ coconaşiĭ nicĭ habar n'aŭ, ba când trec pe lângă prăvăliele lor pun capetele în pământ, altĭi aleargă cu birja până scapă, şi dacă îl întrebĭ a doua zi de datorie îţĭ respunde: "D-ta să fi sănătos, căcĭ paralele saŭ tocat;„—un fel de bătae de joc. Intrebăm, nu s'ar putea stîrpi odată acest obiceiŭ?

Ni se spune că soldaţilor din reg. 2 linie, bolnavĭ de ochĭ şi trimeşĭ în cură la Târgovişte, le merge bine, astfel că la finele luneĭ se pot întoarce în Capitală.

Azĭ cu trenul de 8/40 dimineaţa, au plecat toate delegaţiunile cu drapelul Cooperatorilor Românĭ, spre a lua parte mâine la deschiderea Exposiţieĭ din Craiova.

ARTE—TEATRE

*** **Grădina Liedertafel (Stavri).** Vinerĭ 14 August, trupa franceză sub direcţiunea d-luĭ *M. Claudius* va juca piesa: **Le voyage en Chine**, operă-comică în treĭ acte, în beneficiul d-luĭ M. Delbecchi, bariton. Musica de d. Bazin. Inceputul la 9 ore precis.

Ultime Depeşĭ Telegrafice
ALE «ROMANIEĬ LIBERE»

Paris, 25 August.

Generalul Feron, ministru de rĕsboĭ, s'a reîntors la Paris. Data încercăreĭ de mobilisare va fi hotărîtă către sfîrşitul sĕptĕmâneĭ.

Paris, 25 August.

Cestiunea bulgară preocupă mult toate ziarele.

Berlin, 25 August.

Gazeta Germanieĭ de Nord **confirmă ştirea cum că Poarta a trimis principeluĭ de Coburg o telegramă în care zice că Turcia se uneşte cu cele-l'alte puterĭ spre a considera procedările principeluĭ în Bulgaria ca ilegale.**

Berlin, 26 August.

Poarta a comunicat Puterilor demarşele sale în contra principeluĭ de Coburg. Se crede în general că Poarta nu va lua alte mĕsurĭ maĭ energice din propria sa iniţiativă.

Viena, 26 August.

Corespondenţa Politică zice că principele de Coburg sĕ sileşte să formeze cabinetul bulgar din toate partidele fără distincţiune, dar că tentivele pe această cale nu sunt încoronate de succes. Zancoviştiĭ refuză colaborarea lor. Daca eĭ persistă în atitudinea lor, cabinetul va fi format din membri aparţinênd partiduluĭ liberal-naţional aĭ căror şefi sunt D-ni Mutcuroff, Stambuloff şi Tonceff.

Viena, 26 August.

Circulă sgomotul că la 20 August, pe timpul călătorieĭ Ţaruluĭ la Krasnoe-Seli, la Petersburg, Nihiliştiĭ travestiţi în ofiţerĭ de garda imperială aŭ tras douĕ focurĭ asupra Majestăţeĭ Sale. Cel d'al doilea glonte ar fi atins haina împĕratuluĭ.

In urma acestuĭ atentat, împĕrăteasa se află bolnavă.

In cercurile politice de aicĭ nu se dă crezĕmânt acestuĭ fapt.

(Agence Libre).

NOTIŢE LITERARE

'CONVORBIRI LITERARE', apare la I-iŭ a fie-căreĭ lunĭ, anul XXI, Nr. 5, director *Iacob Negruzzi*, are pe luna August urmĕtorul sumar: Duiliu Zamfirescu, Sub-Prefectul (novelă). — Lazăr Şăineanu, O pagină din istoria medievală. — Schiller, Maria Stuart, (actul IV), trad. metrică de Iacob Negruzzi. — Cervantes, Don Quijote de la Mancha, trad. de S. G. Vârgolicĭ (urmare). — Vilhelm de Kotzebue, Lascar Viorescu, trad. de A. — A. S., Stingerea eternă; Pe malul apeĭ; Pe lac; Melancolie; Totu-l jale; Eugenieĭ, (poesiĭ). — Bibliografie.

"Revista Literară„ nr. 5 şi 6 pe 1877, sub direcţiunea d-luĭ *Th. M. Stoenescu* conţine:

Lăsaţi-mĭ-o! poezie de Th. M. Stoenescu. — Metafisica Amoruluĭ, dupe Schopenhauer. — Mĕ tem, poezie de Th. M. Stoenescu. — Gândurĭ, poezie de A. C. Bacalbaşa — Scândura, poezie de Smara. — Dacă, poezie de Th. M. Stoenescu. — O colindă în proză, dupe *Dickens*, L. Şăineanu. — O Floare 'n vênt, poezie de V. P. Parapeanu. — Prolegomene filosofice de B Florescu. — Vedenie, poezie de M. Demetriadi. — Muma Copiluluĭ, roman de Th. M. Stoenescu. — Peste Dunăre, dramă de Gr. Ventura. — De-aĭ şti, poezie de Traian Dumitrescu. — Doamneĭ, poezie de B. Florescu. — O meditaţie, de Orion.

Abonamentul: Pe un an 20 leĭ; pe 6 lunĭ 10 leĭ.

! MARE SUCCES !

In curênd va apare de sub presa tipografieĭ Curţiĭ Regale interesantul roman:

NOTRE DAME DIN PARIS

DE

VICTOR HUGO

Uvragiul va fi în douĕ volume, tipărite pe hârtie de lux.

Liceul S-tu Gheorghe

Direcţiunea liceuluĭ S-tu Gheorghe are onoare de a aduce la cunoştinţa părinţilor că cursurile pentru anul şcolar 1887/88 vor începe la 1 Septembre. Cursul liceal va fi complet deoarece se va adăuga şi clasa VII. Cursurile se vor preda, ca şi până acum, în propriul sĕŭ local de către profesoriĭ bine cunoscuţi aĭ liceuluĭ.—Se primeşce treĭ categoriĭ de eleviĭ: internĭ, semiinternĭ şi externĭ; numĕrul lor este limitat pentru fie-care clasă. Inscrierile se pot face chiar de acum. — Condiţiunile de admitere şi de plată se pot vedea înprospectul liceuluĭ care se trămite orĭ-căreĭ persoane după cerere adresată direcţiuneĭ liceuluĭ S-tu Gheorghe, 138 Calea Victorieĭ, Bucureşcĭ.

Dr. N. Drăgulănescu

dă Consultaţiunĭ de la orele 1—4 p. m.

— **Bucureşti, str. Rotarilor Nr. 8 bis.** —

VIN NEGRU

de Oraviţa şi Golu-Drâncea

Vechiŭ de 4 anĭ, calitate superioară tutulor altor vinurĭ.—15 fr. vadra şi

ALB DE DRAGAŞANI

din recolta anuluĭ 1883. — 15 fr. vadra la

PAUN POPESCU & Comp.

18. STRADA LIPSCANI. 18.

CASA DE SCHIMB

C. STERIU & Comp.

No. 19, STRADA LIPSCANI, No. 19.

Pe ziua de 15/27 (Iulie) ora 10, 1887.

	Cump.	Vênd.
5% Imprumutul Comunal 1883	77 1/4	77 3/4
5% « « 1884	—	—
5% Scrisurĭ Funciare urbane.	87 1/4	87 3/4
6% « « «	95	96
7% « « «	103 1/4	103 3/4
5% « « Rural	89 3/4	90 1/4
7% « « «	105	105 1/2
5% Rentă română perpetuă.	—	—
5% « amortisabilă.	95 1/4	95 3/4
6% Oblig. de Stat conv. Rurale.	89 1/4	89 3/4
6% « « « Căile ferate Rom	—	—
7% Imprumutul Stern 1864	—	—
8% « Oppenheim 1866	78 1/8	78 3/8
5% Scris. fonc. Urbane de Iaşi	—	—
6% Imprum. Com. de Iaşi Asphalt	—	—
Oblig. Caseĭ Pensiun. (nom. 300)	212	217
Impr. cu prime oraşul Bucurescĭ.	35	37
Acţiunĭ Construcţiunĭ.	—	—
« Naţionale	—	—
« Dacia-România	232	235
« Banca Naţională	1010	1020
« Banca Românieĭ	—	—
« Fabrica de Hârtie.	—	—
Fiorini Valuta Austriacă.	2.01	2.03
Mărcĭ Germane	1.24 1/2	1.26
Bilete Francese	100 1/4	101
« Englese	2520	2550
Ruble Ruseştĭ	2.22	227
Aur contra Argint	14	14 1/2
Napoleon contra aur.	2012	20.17

NB. Cursul de maĭ sus este în monedă de aur socotit după cursul fisculuĭ.

Adresa pentru telegrame: **STERIU.**

FOIŢA ROMANIEI LIBERE

— 14 August 1887 — 6)

EDGARD MONTEIL

STUDII OMENESCI

BABYLONIA

(Urmare).

— Sunt prea fericită, zise Tatiana, că inventiunea acestuĭ joc atrage aşa de multă lume la mine, dar mi-e frică să nu se ruineze lumea, şi par'că ar fi maĭ bine să încetez cu asemenea atracţiune.

— Nicĭ să te gândeştĭ! strigă Mariano; jocul este jumătate din viaţa omuluĭ.

— Aşa este, adăogă un altul; d'o parte jocul, de alta femeia; — iată toată viaţa noastră.

— Să nu facĭ această crimă, ziceaŭ toţi către Tatiana, — să nu desfiinţezĭ ruleta.

— Mulţi m'asigură însă că e ceva imoral.

— Nu e tot una că pierdem baniĭ într'un club, la cărţi, orĭ că'ĭ pierdem la ruletă?

— Cel puţin la ruletă jocul este leal.

— Atât maĭ rĕŭ pentru ceĭ ce se ruinează.

— Imbogăţesc pe ceĭ l'altĭ.

— Şi printre aceştĭ altĭi pe amabila noastră prinţesă. Cea maĭ mare plăcere a noastră la joc este să contribuim la averea sa, — zise Mariano.

— D-ta, d-le Bloechefer, eştĭ de părerea acestuĭ Peruvian, d-ta un German?

— Desigur, d-nă.

— Atat maĭ bine, căcĭ daca nu mi-aĭ fi spus'o, n'aş fi crezut niciodată.

— Olga Putiatin e pe drum d'a pierde mulţi baniĭ.

— E oare cu putinţă? esclamă Tatiana, ca şi cum n'ar fi urmărit minut cu minut lovituriie care'ĭ aduceaŭ în mână averea conteseĭ Putiatin.

— Este atât de adevĕrat, rĕspunse d. Bloechofer, încât eŭ care ţiŭ relaţiĭ cu bancherul sĕŭ, mĕ tem ca să nu'şi sfârşească creditul; işĭ pune amanet proprietăţile sale ca să'şĭ procure baniĭ, şi proprietăţile sale nu prea sunt mare lucru!

— Daca n'am maĭ avea la indemână şi bine-voitoarea pungă a Escelenţiĭ sale ambasadorul Rusieĭ!...

— A venit la mine acasă la braţul conteluĭ Yesipovicĭ, ca să mĕ sfideze, zise Tatiana.

— Are încă urma muşcăturiĭ d tale; se prea bine când e decoltată.

— Lucrul pe care nu l'am înţeles a fost că a plăcut'o ambasadorul Rusieĭ, un om vede foarte galant.

— Se vede că nu te-aĭ uitat bine la contesa Olga Putiatin, adăogă colonelul Warring; e o femeie superbă, înaltă, desvoltată, robustă, încât poate suferi comparaţiunea cu un stejar. Are tipul mujiculuĭ, este adevĕrat, nasul 'ĭ este cam turtit, buzele groase, ochiul învăluit, ca şi cum ar avea sânge de calmuc. sprîncenile dese, — un bărbat care are toate atracţiunile uneĭ femeĭ, un gen de frumuseţe aparte.

— Din fericire, zise d Mariano, că Ruşiĭ ne-aŭ obişnuit a ne trimite frumuseţĭ, asupra cărora toată lumea cade la învoială..

— Sciţi că marchiza Orfano dă o sărbătoare?

— Mĕ voiŭ duce şi eŭ, zise Tatiana.

— Şi cine va priimi la d-ta în acea seară?

— Nimenĭ; nu vreaŭ să 'mĭ lipsească distracţiunile de societate, nicĭ teatrul... dar saloanele mele vor sta tot deschise, şi jocul îşĭ va urma cursul...

Părăsit din timp în timp de stăpână, era de ţinut că otelul din strada Babylona să nu devie prea pe faţă numaĭ o casă de joc.

— Ia seama şi fereşte-te de prefectul poliţieĭ, zise d. Lebon într'o zi Tatianeĭ; am ochiĭ închişĭ, nu mĕ sili să 'ĭ deschiz. Maĭ dăunăzĭ am interzis jocul într'unul din cele maĭ nobile saloane din foburgul Saint-Germain.

— Nu cum-va se speculă cu jocul şi în acel salon din nobilul foburg?

— Oh! rĕspunse prefectul, n'aş îndrăsni să zic una ca asta; în ceia ce te priveşte, n'aĭ nicĭ o grijă, poţi pleca d'acasă orĭ-când, numaĭ în acel caz închide salonul de joc—; ar fi maĭ prudent.

— Dar dacă se va desvăţa lumea d'a veni la mine?

— Nu se poate; neamul omenesc e înclinat să se lase în voia noroculuĭ. Orĭ uude e joc, mulţimea se grămădeşte, şi chiar daca s'ar plăti cincĭ-zecĭ de francĭ invitaţiunea salonul d-le tot nu va sta gol.

— Aşa dar d-ta aĭ dreptul d'a interzice jocul într'o casă particulară?

— Când e vorba de lucrurĭ clandestine, avem tot dreptul.

— Şi ce informaţiunĭ aĭ despre invitaţiunile mele?

— Numaĭ d-ta facĭ invitaţiunile? mi se pare că nu.

— Adevĕrat?

— Maĭ e şi o altă persoană, nu ştiŭ care, care a făcut cărţi de invitaţiune asemenea cu ale d-le şi le vinde.

— Le vinde?

— Da; şi lucrul nu este ca în prima seară când aĭ deschis salonul, când persoane din lumea bună traficaŭ cu invitaţiunile; acum e un comerţ în toată regula

— Numaĭ Protopopescu poate face asemenea lucrurĭ, murmură Tatiana.

— Servitorul pe care l'aĭ pus să ia cartele de invitaţiune vi le dă tocmaĭ adouazi după prânz?

— Nu i le pot cere la şase ore dimineaţa; i-e somn şi mie asemenea; mi le dă când mĕ scol.

— In rĕstimpul acesta trebuie să se întâlnească cu cineva care sustrage câte-va din ele.

— Numaĭ Protopopescu poate face aşa ceva, repetă Tatiana.

Şi când sosi Rămânul 'ĭ făcu aspre imputărĭ.

— Dar nu înţeleg nimic din toate astea, scumpa mea domnişoară, strigă Protopopescu; nu ştiŭ nimic, n'am nicĭ un amestec.

— Minţi după cum aĭ obiceiŭ, miserabile! strigă Tatiana.

— Nu, nu mint! Jur că nu ştiŭ nimic; vreĭ să probez ce zic? aşteaptă puţin.

Se gândi un moment.

— Inlocuieşte astă-seară pe servitorul de la uşă, şi chiamă aci pe cel actual; aşteptând ora deschidereĭ jocul o să'l întreb eŭ cu deamăruntul. Ah! nu trebue să mĕ acuzi pe nedrept; jur că nu sunt în stare să înşel, nicĭ să fac vr'un rĕŭ; spune-mĭ numaĭ ce ştiĭ în această afacere; voiŭ descoperi pe negustorul acela de carte de invitaţiunĭ.

Tatiana îĭ dete informaţiunile pe care le avea de la prefectul poliţieĭ, şi înlocui pe servitor prin portar, de care era sigură pe cât poate fi sigur un stăpân.

— Cuĭ daĭ o parte din biletele de invitaţiune pe care le priimeştĭ la intrare? întrebă Protopopescu îndată ce intră servitorul.

Acesta se turbură îndată.

— Daca veĭ mărturisi sincer, poate că domnişoara nu te va da afară; daca încercĭ s'o înşelĭ, 'ţĭ veĭ face pachetul îndată.

Servitorul nu avea gata scuzele saŭ apărarea; nu era de mult la Paris, şi nicĭ n'avea inteligenţa destul de elastică ca să reuşască în meşteşugul sĕŭ.

— Credeam că nu fac nicĭ un rĕŭ... începu el...

— Dar ce făceaŭ?

— Eŭ daŭ toate invitaţiunile colonelului Warring înainte d'a le duce domnişoareĭ prinţese.

— Colonelului Warring! esclamă Patiana.

— Da, domnişoară.

— Şi ce'ţĭ dă pentru aceasta? întrebă Protopopescu.

— Un napoleon de aur frumos.

— Şi ce face cu invitaţiunile?

— Ia pe acelea care aŭ un mic semn într'un colţ.

— Ce semn?

— Un fel de parafă aproape nevĕzută.

— Şi câte cărţi ia?

— Aproape un sfert.

— Bine, zise Tatiana, dute în odaia ta; de azĭ până mâine nu veĭ face nicĭ un serviciŭ.

(Va urma).

www.dacoromanica.ro

Dr. Trandafirescu

Intorcêndu-se din străinătate face cunoscut clienteleĭ sale. Consultaţiunile medicale de la orele 8-10 a. m., şi de la 5-7 p. m., Strada Olarĭ No. 5.

Iordache N. Ionescu [restaurant] Strada Covacĭ, No. 3.

DE VENZARE

Douĕ maşinĭ tipografice, care funcţionează deja. — A se adresa la tipografia Curţiĭ.

De vênzare

O VIE, situată aprópe de Abatoriŭ pe cheiul Dîmboviţeĭ, ce se învecineşte cu via d-luĭ Teodor Florian, avênd destul loc liber ca să se poată construi o frumoasă Vilă, este de vênzare, doritoriĭ de a o cumpĕra să se adreseze în în Calea Moşilor, Nr. 49.

PRIMA SOCIETATE DE FABRICA AUSTR. DE

UŞI, FERESTRE şi DUŞUMELE

VIENA, V Heumühlgasse 13 stabilit la 1817

sub conducerea luĭ M. MARKERT.

îşĭ recomandă marile depourĭ de marfă de uşĭ şi ferestre gata cu ferăria necesară, precum şi de duşumele moĭ de nave şi parcheturĭ americane de stejar.

Prin marile sale depourĭ de lemnărie uscată şi prin asortimentul de marfă gata fabrica e în stare să efectueze orĭ-ce trebuinţe de acest articol în timpul cel maĭ scurt. Ea primeşte şi facerea de **portale** şĭ mobiliarea de cazarme, spitalurĭ. şcoale, comptuare, etc. etc., şi afară d'asta orĭ-ce **lucrari de lemn** produse cu maşina după desemnurĭ şi modele presentate, afară de mobile de casă.

De vênzare

In total proprietatea din Strada Schitul-Măgureanu Nr. 27, (în dosul Cişmegiuluĭ), douĕ faţade, loc mare şi case.

De vênzare

Un locŭ viranŭ, suburbia Popa-Tatu, Strada Neptun, Nr. 60.— Doritoriĭ se pot adresa la Fraţiĭ Bediténu, str Ştirbey-Vodă Nr. 11.

De arendat

Moşia Odobeasca din judeţul Teleorman, calea ferată o traversează. — Doritoriĭ să se adreseze în Bucureştĭ, la d. I. Culoglu, Strada Pitaru-Moşu, Nr. 2.

INSTITUTELE-UNITE

DIN IASI

Cursurile anuluĭ şcolar 1887/88 vor reîncepe în zioa de 2 Septembre.— Inscrierile se pot face dela 24 August înainte în toate zilele dela 10 pînă la 3 ore.

„ANKER"

SOCIETATE DE ASIGUR. ASUPRA VIEŢEI ŞI RENTEI IN VIENA

Concesionată pentru România prin decretul din 1 Ianuarie 1870

In luna Iunie 1887 s'aŭ efectuat 612 poliţe pentru fr. 3,268,935.00 iar de la 1 Ianuarie 1887 în total 4205 poliţe pentru fr. 24.965.602.50. — In luna Iunie a. c. s'aŭ încasat în prime şi depuneri fr. 624,611.37; iar de la 1 Ianuarie 1887 în total fr. 5.293.576.00. — Pagubele plătite în luna Iunie 1887 aŭ fost de fr. 125.128.92, iar de la 1 Ianuarie a. c. în total fr. 946,788.08.

Averea societăţiĭ la 31 Decembre 1886 peste 42 milioane fr.
„ asociaţilor „ „ „ „ 42 „ „
împreună peste 84 milioane fr.

Starea asigurărilor la 31 Decembre 1886 era de: 74,419 poliţe cu un capital de franci 386,740,945. — Până la 1 Ianuarie 1887 s'aŭ plătit de către Societate pentru cazurĭ de moarte şi asociaţiunĭ (zestre) peste 123 milioane franci. — Asiguraţilor cu parte la câştig li s'a plătit de către Societate pentru anul espirat o dividendă de 25%. — Asociaţiunea ajunsă la lichidare în anul corent a produs o fructificare de 7 1/8 % dobândă şi dobânda la dobândă iar asociaţiunile cu capital garantat şi cu participare de 85 % parte la câştig, a produs o dividendă de 25 1/8 la % din capitalul asigurat. — Aşa dar pentru fie-care mie de franci s'a plătit 1000 plus 253 69.

Informaţiunĭ se daŭ voios şi oferte se primesc la

Agenţia Generală pentru România

— Bucurescĭ, strada Colţeĭ Nr. 24 bis, vis-à-vis de Banca Naţională a Românieĭ, —

LA TIPOGRAFIA CAROL GOBL STRADA DOMNEI 14

A APARUT DE SUPT TIPAR

ANUARUL BUCURESCILOR

PREŢUL 2 LEI

TAPETURI, PERVASURI POLEITE

şi

PLAFUNURI IN RELIEFF

Vergele de alamă pentru Scărĭ, Sticle pentru Uşĭ (Gard-port)

din cele maĭ renumite fabrice, cu preţurĭ foarte moderate, recomandă Onorabiluluĭ Public subsemnatul

H. Hönich

TAPIŢER ŞI DECORATOR

Bucurescĭ, — 3, Strada Ştirbeiŭ-Vodă, 3. — Bucurescĭ.

APE MINERALE DIN BILIN

Isvor de vindecare cunoscut din vechime, pentru boale DE RINICHĬ, BĔŞICĂ ŞI STOMAC, PODAGRĂ, BRONŞITĂ, HEMOROIDE, ETC.

— O BĔUTURĂ ESCELENTĂ DIETETICĂ —

Depoŭ în Bucurescĭ la **I. OVESA**, *succes.* El. Zamfirescu & Cie.

DIRECTIA APELOR IN BILIN (BOEMIA)

Cea maĭ bună hârtie igienică de çigărĭ este

DOROBANTUL, LES DERNIÈRES CARTOUCHES, L'INDÉPENDANCE DE LA ROUMANIE

Fabricat de Fratii BRAUNSTEIN

Această hârtie analisată de către d. doctor Bernath, directorul laboratoruluĭ himic al Eforieĭ spitalelor civile şi al Facultăţiĭ de medicină din Bucureşti, s'a constatat ca cea maĭ bună în toate privinţele din toate hârtiile de çigară ce se importă în ţară, de oare-ce însuşeşte toate proprietăţile uneĭ hârtiĭ de çigară ireproşabilă, fiind cu desăvêrşire lipsită de ţesătură animală, cum şi de substanţe lemnoase şi fabricată numaĭ de aţĕ.

A se feri de contrafacere. Numaĭ atuncĭ sunt veritabile, când fie-care foiţă poartă firma noastră şi pe scoarţă semnătura noastră.

Fraţiĭ BRAUNSTEIN.

Mare depoŭ de specialităţi medicinale

— STREINE SI INDIGENE —

— Parfumerie şi objecte de Cauciuc — 126. — CALEA VICTORIEI, — 126.

PARFUMERIE,

OBJECTE DE CAUCIUC.

ELIXIR EUPEPTIC

DIGESTIV COMPLECT

cu pepsină, pancreatină şi diastasă. preparat de Victor Thüringer, farmacist.— Flaconu leĭ 4.50.

VELOUTINE

preparat de Victor Thüringer, farmacist.

O PUDRA IGIENICA, FOARTE FINA, PARFUMATA, superioară altor preparate de asemenea natură. — Cutia Lei 1. —

DEPOUL GENERAL:

Farmacia la „Ochiul luĭ Dumnezeŭ"

— vis à-vis de palatul Stirbeiŭ —

Bucureştĭ, Calea Victorieĭ, 126, Bucureştĭ.

— Parfumerie şi objecte de Cauciuc — 126. — CALEA VICTORIEI, — 126.

Mare depoŭ de specialităţi medicinale

— STREINE SI INDIGENE —

O domnişoară

care a predat maĭ mulţĭ anĭ lecţiĭ de *piano* şi *muzica vocală* la Asilul Elena-Dómna, unde examenele s'aŭ depus înaintea directoruluĭ şi a profesorilor dela Conservator, — doreşte a da lecţiunĭ pe la pensioane, case particulare (şi în provincie). — A se adresa la administraţiunea ziaruluĭ *România liberă* Pasagiul Român, Nr. 3 bis.

HOTEL FIESKI

—BUCURESCI—

SITUAT IN CENTRUL ORASIULUI

Nr. 7, STRADA ŞELARI Nr. 7.

Se găsesc apartamente pentru familiĭ cu anul şi cu luna cu preţurĭ foarte moderate. Camere de la fr. 1—5 pe zi. La etagiul al III-lea odăĭ frumoase cu fr. 25 pe lună.

Salon de dans pentru baluri nunţĭ şi adunărĭ.

CALEA MOŞILOR *Nr. 262.* **F. FREUND** CALEA MOŞILOR *Nr. 262.*

RECOMAND:

LOCOMOBILE

Cu aparatŭ de arsŭ paie şi orĭ-ce combustibilŭ.

TREERATOARE

Sistem noŭ cu caĭ în loc de valsurĭ, atât locomobile cât şi Treerătoare sunt cele maĭ bune şi cele maĭ renumite din fabrica d-lor

Ransomes Sims & Jefferies

In sfârşit recomand şi fabrica mea de reparat maşinĭ agricole bine cunoscute; Morĭ simple şi artistice, Batoase de porumb, Morişce, Grape de fer şi tóte reservele pentru locomobile şi treerătóre.

— 12, Pasagiul Român, 12 —

MEDALIE DE LA EXPOSITIA DIN IAŞI

— FONDATA IN ANUL 1865 —

MEDALIE DE LA EXPOSITIA DIN BUCURESCI

TIPOGRAFIA CURTII REGALE

PROPRIETARI

F. GÖBL FII

12, Pasagiul Român — *BUCURESCI* — Pasagiul Român, 12.

— 12, Pasagiul Român, 12 —

Bucurescĭ. — Tipografia Curţiĭ Regale, F. Göbl Fiĭ, Pasagiul Român, Nr. 12.

www.dacoromanica.ro